

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **R. K.**, zastoupeného JUDr. Janem Klailem, advokátem se sídlem Lukavická 2012/22, Plzeň, proti žalovanému: **Velitel Vojenského útvaru 2427** Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se podanou žalobou na ochranu proti nečinnosti žalovaného dle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která byla zdejšímu krajskému soudu doručena dne 29. 11. 2016, domáhal uložení

povinnosti žalovanému, aby rozhodl ve věci samé o žádosti žalobce, sp. zn. 1-39/2012/DP-2802/OsŠ, a to ve lhůtě 2 měsíců od právní moci rozsudku.

II. Obsah žaloby

Žalobce v podané žalobě poukázal na skutečnost, že již v roce 2008 požádal o doplacení dlužného platu vojáka z povolání, přičemž žalovaným je služební orgán rozhodující v prvním stupni, kterému byla věc coby příslušnému služebnímu orgánu postoupena se spisem dne 29. 9. 2015. Stalo se tak poté, co bylo odvolací rozhodnutí v dané věci (podruhé) zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 7. 2015, č. j. 22 Ad 20/2014 - 69, a následně bylo odvolacím orgánem zrušeno i (původní) prvostupňové rozhodnutí ve věci samé vydané (velitelem vojenského útvaru 2802) dne 16. 9. 2013 pod č. j. 1-39/2012/DP-2802/OsŠ.

Žalobce připomněl, že žalovaný jej jako služební orgán rozhodující v prvním stupni vyzval k doložení skutkových tvrzení výzvou ze dne 27. 10. 2015. Na to žalobce reagoval vyjádřením ze dne 30. 11. 2015, přičemž žalobci nebylo známo, že by žalovaný činil jakékoli jiné procesní úkony v řízení. Řízení o žádosti žalobce je přitom řízením vedeným dle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, s podpůrným využitím zákona č. 500/2004 Sb, správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který stanoví, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, *jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ* [§ 71 odst. 3 písm. a) správního řádu].

Žalobce byl tedy toho názoru, že lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená správním řádem uplynula, a žalovaný ani nadřízený orgán nepřijal žádné opatření proti nečinnosti. Žalobce sám jakožto účastník řízení požádal o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 správního řádu přípisem ze dne 31. 10. 2016; konkrétně požadoval, aby nadřízený správní orgán nečinnému žalovanému přikázal vydat ve stanovené lhůtě rozhodnutí, anebo aby převzal věc od nečinného správního orgánu a vydal rozhodnutí namísto něho. Přípisem velitele vzdušných sil ze dne 23. 11. 2016, č. j. 290-47/2016-3031, přitom bylo žalobci sděleno, že jeho žádost je důvodná, a proto podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu bylo prvostupňovému správnímu orgánu přikázáno, aby vydal do 31. 1. 2017 meritorní rozhodnutí. I přes stanovení této lhůty žalobce přistoupil k podání předmětné žaloby s tím, že bezvýsledně vyčerpal prostředky nápravy, neboť splnění uvedeného opatření proti nečinnosti nelze vynutit dalšími právními prostředky. Dle žalobce bylo třeba též vzít v úvahu, že o jeho žádosti s konečnou platností nebylo rozhodnuto ani po více než 8 letech od podání žádosti.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný nejprve přípisy ze dne 16. 12. 2016, dne 22. 12. 2016 a dne 6. 2. 2017 opakovaně požádal o prodloužení lhůty k vyjádření k žalobě, a to vzhledem k časové

a administrativní náročnosti věci, jakož i vzhledem k velkému počtu zpracovávaných žádostí. Současně sdělil, že na základě jeho žádosti velitel vzdušných sil původně stanovenou lhůtu pro vydání rozhodnutí (do 31. 1. 2017) prodloužil do 31. 3. 2017.

Ve svém vyjádření ze dne 31. 3. 2017 pak žalovaný popsal náročnost zjišťování služeb letecké záchranné služby a služby pátrání a záchrany v požadovaném období let 2004 až 2008 s tím, že po dobu nezbytnou k opatření údajů dle § 6 odst. 2 správního řádu lhůty pro vydání rozhodnutí neběží (§ 71 odst. 4 správního řádu). Nadto žalovaný připomněl, že nadřízený správní orgán nejprve stanovil lhůtu pro vydání rozhodnutí do 31. 1. 2017 a posléze ji ještě prodloužil do 31. 3. 2017. Nelze tedy konstatovat, že by žalobce před podáním žaloby bezvýsledně využil všech zákonných prostředků nápravy (zde: opatření proti nečinnosti), a žalobu tak označil za předčasnou. Žalovaný totiž v řízení pokračoval tak, aby bylo skončeno vydáním rozhodnutí do 31. 3. 2017 podle příkazu nadřízeného velitele vzdušných sil. V souladu s tímto příkazem pak žalovaný dne 29. 3. 2017 skutečně vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce, a to pod č. j. MO 62694/2017-2427, které soudu zaslal na vědomí. Na základě těchto skutečností žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobce

Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného a jeho přípisy podáním repliky, v níž setrval na svém závěru, že žalovaný je nečinný, a o jeho žádosti dosud nerozhodl. Proto měl žalobce za to, že žaloba je důvodná a navrhl, aby jí bylo vyhověno a aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Na vyjádření žalovaného ze dne 31. 3. 2017, které soud žalobci (prostřednictvím jeho zástupce) zaslal přípisem ze dne 4. 4. 2017, doručeným do datové schránky dne 6. 4. 2017, žalobce reagoval elektronickým podáním ze dne 27. 4. 2017, doručeným téhož dne soudu, kterým vzal žalobu zpět (v podrobnostech viz dále).

V. Posouzení věci krajským soudem

Žalobou napadenou nečinnost žalovaného správního (služebního) orgánu rozhodujícího v prvním stupni krajský soud posoudil v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 2, § 79 a násl. s. ř. s., přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ještě před přistoupením k samotnému meritornímu posouzení dané věci se krajský soud zabýval také podmínkami řízení, které měl v daném případě za splněné. V této souvislosti uvádí, že kromě jiného byla splněna podmínka včasnosti žaloby, neboť tato byla podána dne 29. 11. 2016, tj. ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy ve věci marně proběhla lhůta pro vydání rozhodnutí. Lhůta pro vydání rozhodnutí započala dle krajského soudu běžet dne 29. 9. 2015, kdy byla věc včetně spisového materiálu předložena žalovanému k dalšímu řízení, a uplynula tak podle pravidel daných správním řádem [§ 71 odst. 3 písm. a) tohoto zákona] dnem 30. 11. 2015. Současně byla podle přesvědčení zdejšího soudu splněna i podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků, které správní řád stanoví k ochraně proti

nečinnosti, neboť nadřízený velitel vzdušných sil sice na žádost žalobce k uplatnění opatření proti nečinnosti reagoval, a dokonce v souladu s § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu stanovil lhůtu pro vydání rozhodnutí, nicméně jednalo se o lhůtu, která byla svým rozsahem delší než samotná lhůta pro vydání rozhodnutí. *De facto* tak stanovení této lhůty ve svých důsledcích znamenalo nevyhovění žádosti žalobce a v této souvislosti nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že daná lhůta byla následně k žádosti žalovaného ještě o další dva měsíce prodloužena. K odmítnutí žaloby z důvodu nevyčerpání prostředků ochrany, resp. z důvodu předčasnosti, na což žalovaný upozorňoval ve svém vyjádření k žalobě, tedy krajský soud nepřistoupil.

Naopak shledal žalobu přípustnou a zabýval se jejím meritorním posouzením, pro které bylo naprosto určující pravidlo obsažené v ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení platí, že soud při rozhodování o podané žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu *rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí*.

Ke dni rozhodnutí zdejšího soudu, tj. ke dni 27. 4. 2017, přitom bylo (a to nejen z vyjádření žalovaného ze dne 31. 3. 2017, ale také z obsahu správního spisu, jehož předložení si krajský soud na žalovaném vyžádal) nepochybné, že žalovaný nečinný není, neboť vydal rozhodnutí ve věci samé.

Rozhodnutím žalovaného velitele Vojenského útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou (22. základna vrtulníkového letectva) ze dne 29. 3. 2017, č. j. MO 62694/2017-2427, bylo žádosti žalobce zčásti vyhověno a žalobci byla přiznána odměna za práci přesčas ve výši 132 840 Kč (výrok I.); ve zbylém rozsahu byla žádost žalobce jako nedůvodná zamítnuta (výrok II.) a současně bylo ve výroku citovaného rozhodnutí uvedeno, že „*podle § 161 odst. 1 a 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění účinném ke dni podání žádosti, jsou navíc nároky uplatněné u služebního orgánu touto žádostí za dobu do 18. srpna 2005 promlčeny*“. Toto rozhodnutí žalovaného bylo dle doručky založené ve správním spise doručeno zástupci žalobce dne 3. 4. 2017 a zástupce žalobce byl o vydání rozhodnutí ve věci zpraven rovněž soudem, a sice přípisem ze dne 4. 4. 2017, doručeným zástupci žalobce dne 6. 4. 2017.

Žalobce, resp. jeho zástupce, poté podáním ze dne 27. 4. 2017 vzal žalobu zpět. K takto učiněnému zpětvzetí však již krajský soud nemohl přihlížet, neboť ve chvíli, kdy bylo zpětvzetí žaloby doručeno soudu, bylo již o věci soudem rozhodnuto. Při udělení souhlasu obou účastníků s rozhodnutím věci samé bez jednání podle § 49 odst. 11 s. ř. s. platí, že se rozsudek vyhláší vyvěšením zkráceného znění na úřední desce soudu, včetně její elektronické podoby, tedy elektronické úřední desky (tzv. infoDesky), a to po dobu čtrnácti dnů. Jakmile soud vyhlásí rozsudek, je jím vázán (§ 49 odst. 9, poslední věta, s. ř. s.). Tak tomu bylo i v tomto případě, kdy k vyvěšení zkráceného znění rozsudku na úřední desku krajského soudu došlo dne 27. 4. 2017 v 14:52:40 hod. – viz scan listiny z aplikace systému Lotus Notes založený v soudním spise (na č. l. 72). Totéž lze ověřit také přímo na webových stránkách tzv. infoDesky zdejšího soudu, konkrétně v historii vyvěšení v dané věci, která je dostupná na <http://infodeska.justice.cz/vyveseni.aspx?verzeid=5268090>. Zpětvzetí žaloby přitom bylo soudu doručeno elektronickou poštou dne 27. 4. 2017 v 17:00:12 hod.

Je tedy zřejmé, že ke zpětvzetí žaloby v nyní souzené věci došlo až poté, co byl ve věci vyhlášen rozsudek, a tedy k žalobcem podanému zpětvzetí žaloby již nebylo možno přihlížet a toto nemohlo vyvolat žalobcem očekávané právní důsledky. V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde žalobce) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, *avšak toliko do chvíle, dokud o něm soud nerozhodl* (§ 37 odst. 4 s. ř. s.).

Žalobci (resp. jeho zástupci) byl přitom soudem ponechán dostatečný časový prostor k učinění příslušného procesního úkonu, zpětvzetí žaloby v podobných případech – u tzv. nečinnostních žalob – představuje zcela běžný postup. Žalobce nicméně v průběhu relativně dlouhého časového úseku nijak na vydání rozhodnutí žalovaného ve věci nereagoval a krajský soud, pro kterého je v případě žalob na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodný stav ke dni vydání soudního rozhodnutí, tak podanou žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

VI. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto krajský soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. dubna 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu